

DŽENIFERA MARTA JARAŠUNA

“EMOCIJAS”

Nobeiguma darba vadītāja: Merike Armulika
2019. /2020.

SALDUS MĀKSLAS SKOLA

Mērķis:

Izveidot uz audekliem cilvēka emocijas, telpas noformēšanai.

Uzdevumi:

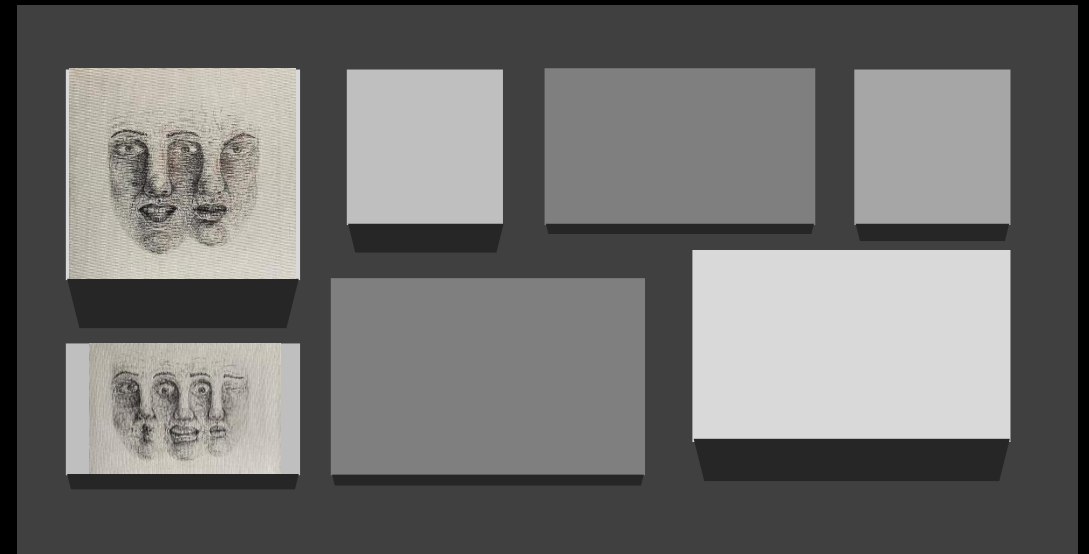
- 1. Izvirzīt nobeiguma darba idejas.**
- 2. Izvēlēties vietu darba izstādīšanai.**
- 3. Izpētīt cilvēka emocijas.**
- 4. Izvēlēties atbilstošākās emocijas.**
- 5. Izveidot skices.**
- 6. Izvēlēties tehniku, kādā tiks veidots nobeiguma darbs.**
- 7. Izvēlēties atbilstošus materiālus.**
- 8. Izstrādāt nobeiguma darbu.**
- 9. Izveidot no koka paaugstinājumus, lai pieliekot pie sienas, katrs audekls būtu savādākā biezumā.**

Realizācijas vieta.

Mana darba realizācijas vieta ir Saldus pamatskola (vizuālās mākslas kabinets).

Kāpēc?

Es izvēlējos tieši šo vietu, jo esmu Saldus pamatskolas audzēkne un mans darbs "Emocijas" šķita piemērots vizuālās mākslas kabinetam.

Izvēlētā tēmas izpēte un analīze:

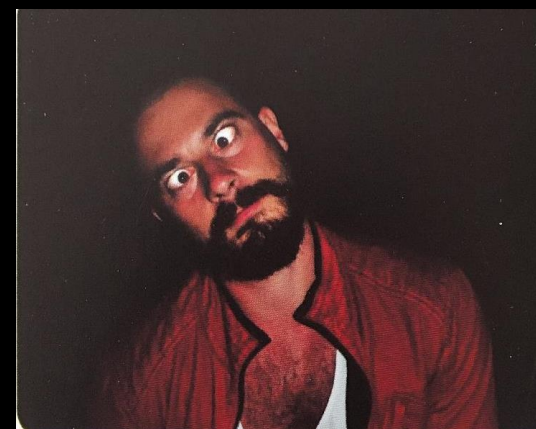
ledvesmas avoti.

Izlemt kādu es izgatavošu nobeiguma darbu bija grūti. Brīžiem pat likās, ka līdz idejai netikšu, bet tad vienu dienu spēlējoties ar telefona kamerā esošo panorāmas režīmu, sanāca notvert šādu foto.

Ieraugot šo foto, gandrīz uzreiz man prātā ienāca ideja, ka kaut ko līdzīgu, saistītu ar cilvēka emocijām, varētu taisīt savā nobeiguma darbā.

Pie šīs idejas arī paliku, jo nospriedu, ka šī būs skolai atbilstoša tēma, ņemot vērā faktu, ka katru dienu skolā tiek piedzīvotas daudz un dažādas emocijas.

Veicot savu nobeiguma darbu, es iedvesmojos no apkārtējo cilvēku emocijām. Iedvesmojos no draugiem, klases biedriem, paziņām un reizēm pat no garām ejoša svešinieka. Iedvesmu avotu man netrūka.

Analogu izpēte un izvēles pamatojums

Kā jau iepriekš minēju, savā nobeiguma darbā izlēmu veidot cilvēka emocijas, jo cilvēki katru dienu visur, kur atrodoties, piem., mājās, uz ielas un protams arī mana nobeiguma darba realizācijas vietā- skolā piedzīvo daudz un dažādu emociju.

Vēl es izvēlējos palikt tieši pie šīs idejas, jo nekur nebiju neko tādu redzējusi un man šķita, ka apkārtējiem varētu patikt.

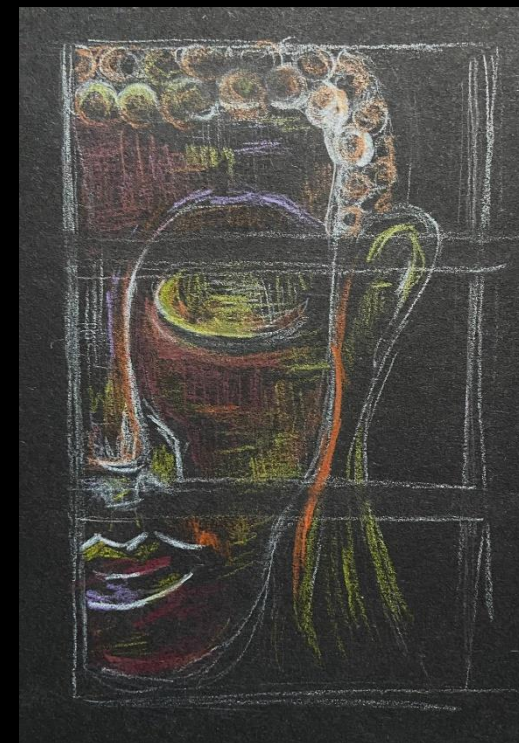
Izvēloties sava nobeiguma darba ideju, es mēģināju internetā atrast kaut ko līdzīgu, lai varētu izpētīt kādās tehnikās šie darbi parasti tiek veikti, kā tiek risināta gaismēna un kādas kompozīcijas tiek veidotas. Izpētot analogus es sapratu kādas kompozīcijas neņemt, jo vēlējos, lai mans darbs ir unikāls.

Ideju skices

Pati pirmā nobeiguma darba ideja bija gleznot vai zīmēt kompozīciju, tā, lai darbs sastāvētu no vairākām daļām, bet kopā veidotu vienu attēlu.

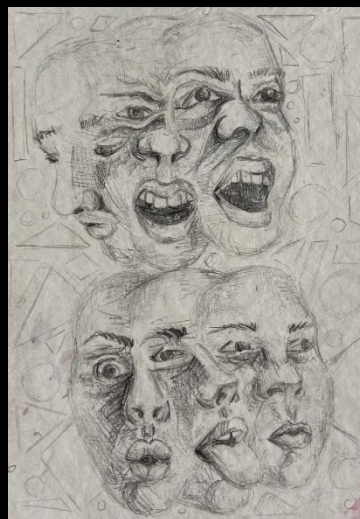
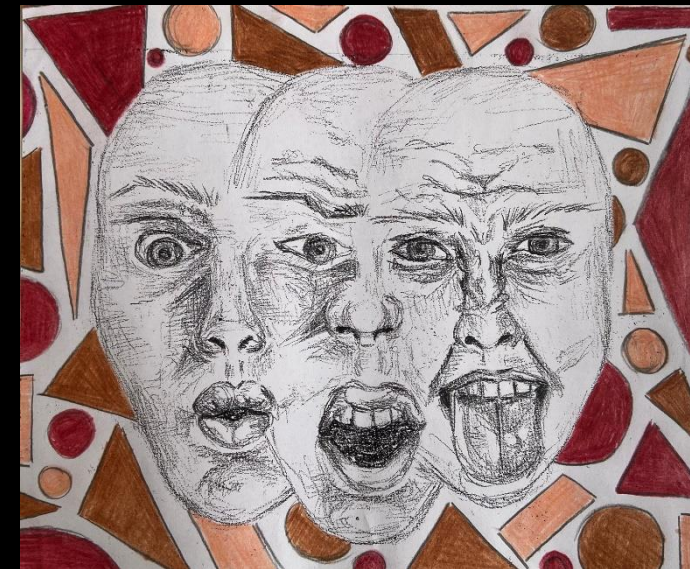
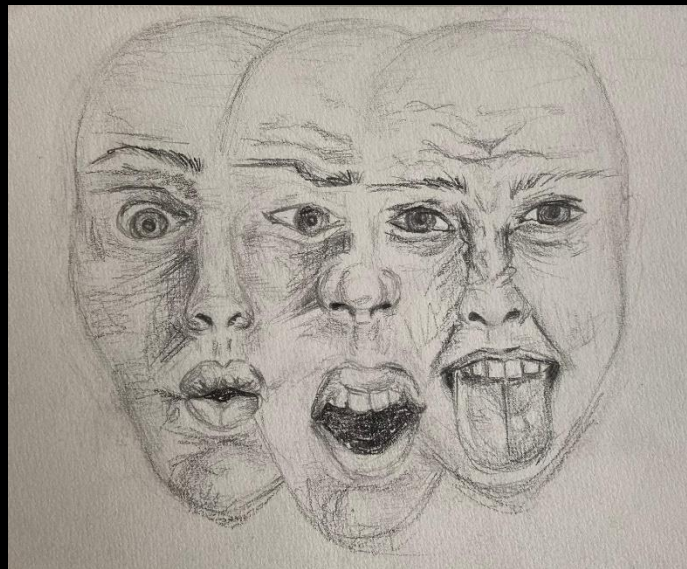
Ideja sākumā nešķita slikta, bet bija jāņem vērā arī tas, lai darba daļas atsevišķi izskatītos tik pat labi, kā kopā, tātad tas nozīmēja, ka visticamāk būtu jāveido kaut kas abstrakts.

Šo ideju beigās neizvēlējos, jo tā nebija dziži oriģināla un uzskatīju, ka es varu izdomāt kaut ko oriģinālāku un sev tīkamāku.

Šī ideja man jau patika labāk, jo bija kaut kas oriģināls, nebijis un vairāk manā stilā.

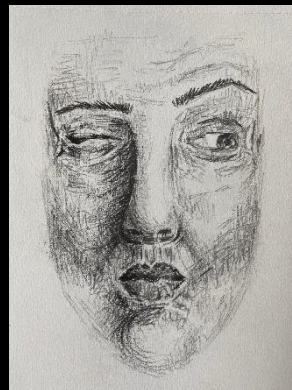
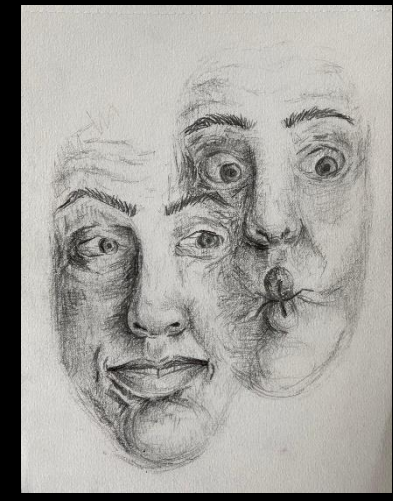
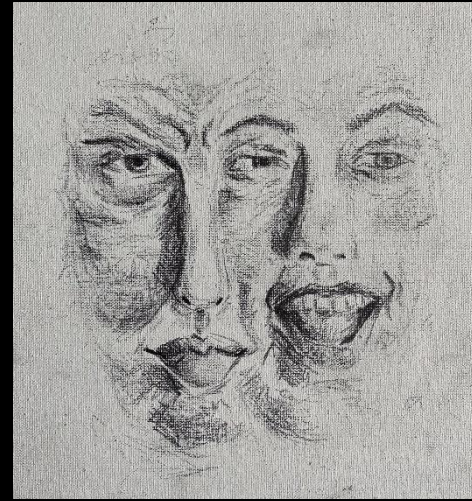
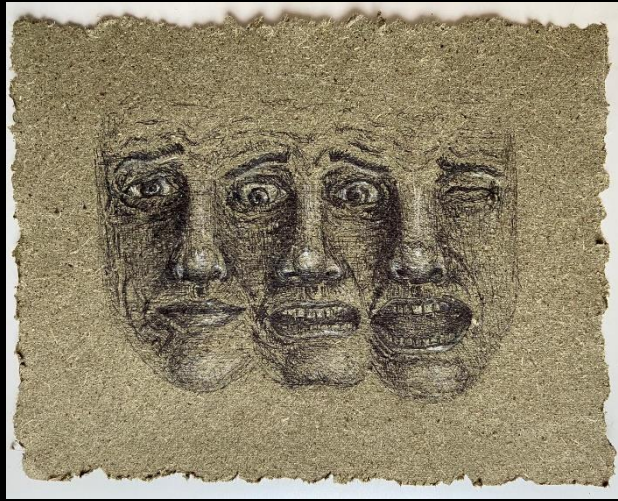
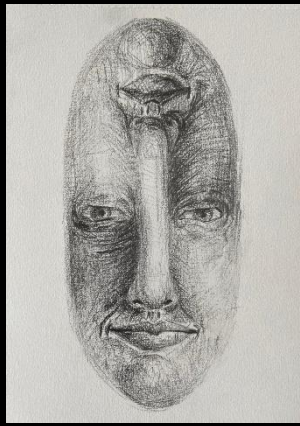
Sāukumā bija doma veidot vienu ļoti lielu šāda veida darbu, tāpēc es izmēģināju dažādus variantus, ar kādu fonu un sejām darbs labāk izskatās, bet skatoties uz šīm skicēm kaut kas tomēr mani nepiesaistīja.

Saprotot, ka šai kompozīcijai fons īsti neiet klāt, nolēmu sejas vienkārši gleznot uz liela formāta audekla, bet pirms es to darīju, es uzgleznoju skici uz papīra (2. Att.), kura formāts būtu nedaudz tuvāks audekla formātam (formāts-A2).

Uzgleznojot skici sapratu, ka darbs tomēr nebūs atbilstošs skolai, jo dēļ lielā formāta un košajām krāsām ir pārāk agresīvs/uzbāzīgs.

Apskatot un salīdzinot grafiskos un gleznotos darbus, sapratu, ka labāk izskatās ja darbu taisa grafikas tehnikās, jo tad tas nav pārāk uzbāzīgs un ir piemērotāks skolai.

Darba gaita- tehnikas izvēle

Kad biju apmēram izdomājusi savu nobeiguma darbu, es sāku meklēt tehniku kādā to veidošu.

Sākumā bija doma darbu veicot, tehnikas jaukt (pašas sejas veidot grafiskas un fonu gleznot), taču pēc skicēm sapratu, ka kompozīcija izskatās saspiesta un sejas ir pārāk aktīvas gleznotajam fonam- kopumā nebiju apmierināta ar rezultātu.

Gleznojot darbu ar akrila krāsām, man to patika darīt un es jutos atslābusi, taču tās nesniedza gaidīto rezultātu. Nevarēja iegūt sīkās detaļas, ko var iegūt ja darbu veido grafiski, kompozīcijas un krāsu salikums bija pārāk aktīvs, līdz ar to darbs veidojās biedējošs un nebija piemērots skolai.

Veicot darbu grafiski- gan ar marķieriem, gan ar sēpiju un zīmuli darbs izskatījās vislabāk. Darbu varēja veikt detalizētāku, reālāku. Rezultāts bija vistuvākais iecerētajam.

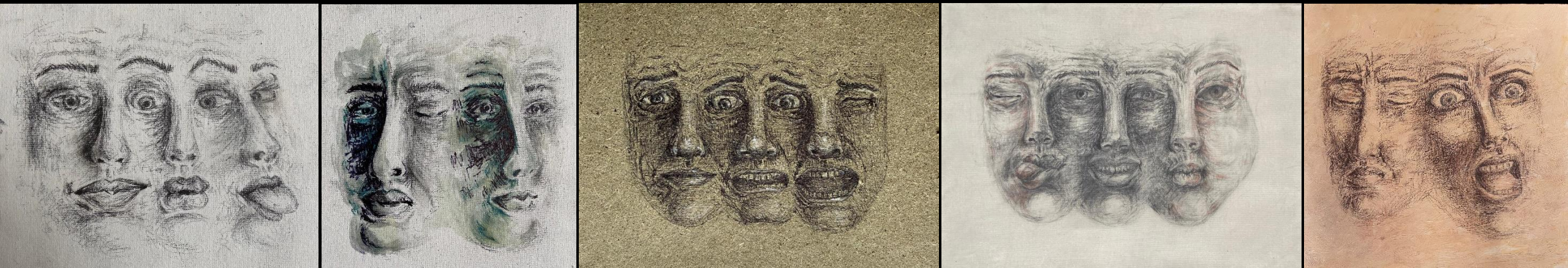

Darba gaita- tehnikas izvēle

Izdomājot, ka darbu taisīšu grafiski es izmēģināju dažādas grafiskās tehnikas, lai noskaidrotu kura manam darbam ir visatbilstošākā un izskatās vislabāk.

Skices veidoju ar zīmuli, sēpiju un marķieriem. Visas izmēģinātās grafikas tehnikas patika. Katra nedaudz atšķīrās no otras un piešķīra darbam savu odziņu. Izmēģināju arī grafiskās tehnikas jaukt, piemēram, skices veidoju gan ar zīmuliem, gan sēpiju. Arī šīs skices iznākums mani apmierināja.

Kad biju izmēģinājusi dažādas grafiskās tehnikas, nolēmu neizvēlēties tikai vienu tehniku, bet gan visas ko izmēģināju, lai darbi nebūtu vienveidīgi un garlaicīgi.

Darba gaita- materiālu izvēle

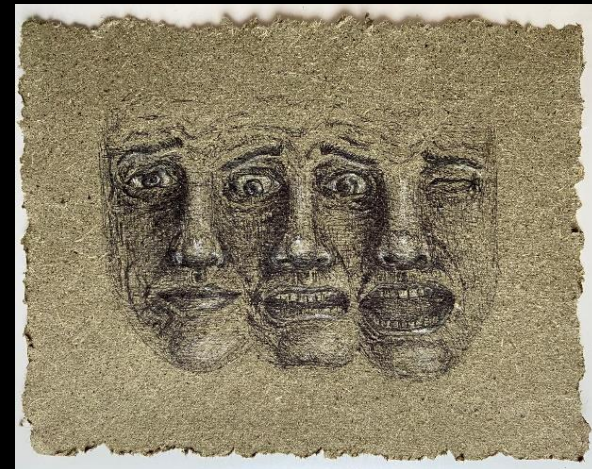
Skices veidoju uz dažādu toņu un izmēru papīriem un uz dažāda izmēra audekliem.

Jau no paša sākuma es zināju, ka nobeiguma darbu vistīcamāk veidošu uz audekla, bet skicēm lieliski derēja arī papīrs.

1. Baltais papīrs strādāja lieliski, nebija nekādu problēmu, varēja labi parādīt gan gaismu, gan ēnu.

2. Ar tonēto (zaļgano) papīru arī ļoti patika strādāt, vienīgā problēma bija tā, ka vietām ar marķieri vajadzēja pāriet pāri vairākas reizes, jo papīrs bija salīdzinoši tumšs un katru līniju tā nevarēja redzēt. Strādājot ar šo papīru patika arī tas, ka varēja ar balto zīmuli ielikt akcentiņus.

3. Ar tonēto (brūngano) papīru arī patika strādāt. Melno marķieri varēja labi redzēt un pamēģinot ar sēpiju, arī tā labi izcēlās, bet neleca ārā.

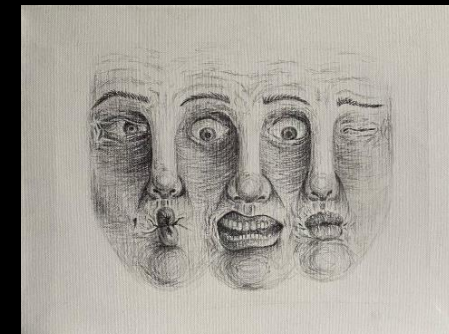

Darba gaita- *materiālu izvēle*

Savu nobeiguma darbu veidoju uz audekliem, jo strādājot gan ar papīru, gan audekliem sapratu to, ka man uz abiem patīk strādāt, taču pie sienas labāk izskatītos ar audekliem, jo man bija arī iecerēts katram audeklam piebūvēt aizmugurē kokus, lai katram darbam būtu savs biežums.

Pirmās kolonas skices tika veidotas uz savādāka audekla nekā otrās kolonas skices un darbi. Uz šī audekla bija viegli strādāt, nebija grūtības izdzēst.

Otrās kolonas skices un darbi tika veidoti uz kārtīga audekla. Strādāšana sagādāja nelielas grūtības, jo īsti vēl nebiju pieradusi pie šī audekla. Vajadzēja saprast ar kāda cietuma zīmuliem ir vieglāk strādāt, vajadzēja saprast cik viegli ir jāspiež zīmulis, lai pēc tam to nebūtu grūti izdzēst un pats svarīgākais bija tas, ka zīmulum vienmēr bija jābūt asam, lai nesmērētos. Pēc pierašanas pie audekliem, tālākais darbs nesagādāja dižas grūtības, bet pirmās divas skices bija nedaudz izsmērējušās un neveiksmīgas, jo nebiju pieradusi.

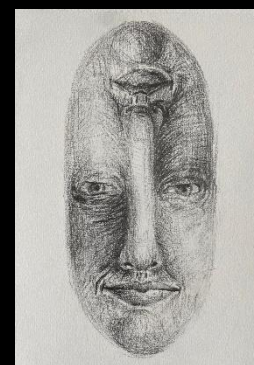
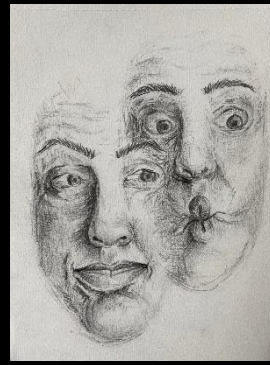
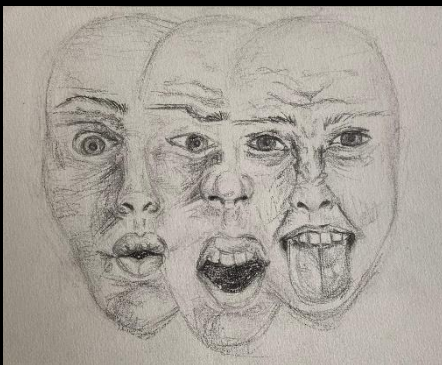

Darba gaita- kompozīcijas izvēle

Skicēju daudz un dažādas kompozīcijas kādās sejas varētu atrasties. Sākumā sejas bija ar visu kontūru un es sapratu, ka man tas nepatīk, jo viņas izskatās saspiestas. Vēlāk mēģināju sejas veidot nedaudz nepabeigtas un sapratu, ka šī kompozīcija man patīk labāk.

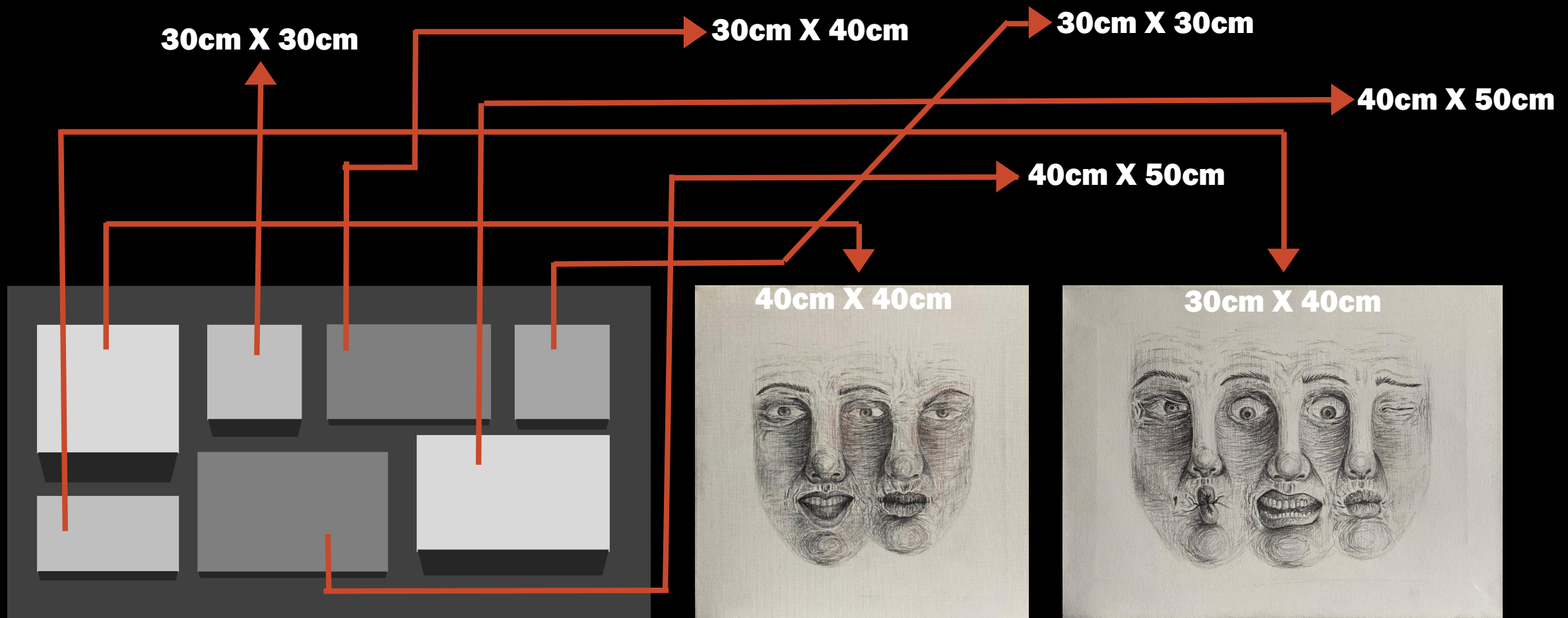
Kad biju izdomājusi, ka sejas būs nedaudz nepabeigtas, es centos atrast arī interesantākus novietojums gan ar 2 sejām, gan ar 3 un vairāk. Patika arī kā izskatās ja sejas ir tikai divas, bet ne visās kompozīcijās. Ļoti nepatika kā sejas izskatās ja tiek savienotas ar pierēm (5. Att.)

Kad sapratu, ka man patīk kā izskatās ja kompozīciju veido 2 vai 3 sejas, nolēmu izmēģināt uz lielāka formāta audekla (40cm X 50cm) apvienot vairāk sejas, manā gadījumā 6 (6. Att.). Izveidojot šo skici, mani viņa nepiesaistīja, kompozīcija nepatika.

Audeklu izmēri

Iecerēts man bija izveidot 7 darbus, taču gatavi ir tikai 2 un audekli pārējiem darbiem nav nopirkti, bet izmēri ir jau +/- zināmi kādi būs.

Procesa foto un apraksts

Kā jau teicu iepriekš, lai nonāktu līdz gala idejai, tas nebija viens moments, bet gan vesels process. Paliku beigās tieši pie šīs idejas, jo darbs šķita unikāls, nekur neredzēts, vairāk manā stilā un uzskatīju, ka arī skolā esošajiem audzēkņiem un skolotājiem darbs varētu patikt.

Kad es biju izdomājusi kārtīgi savu nobeiguma darba ideju, es sāku plānot cik un kādi man būs nepieciešami audekli, kuras grafiskās tehnikas es izmantošu un kuras emocijas būtu interesantas, bet tajā pašā laikā atbilstošas skolas telpām.

Visu apmēram saplānojot, es sāku skicēt un veidot nobeiguma darbu, taču diemžēl visu iecerēto neizdevās paveikt, ņemot vērā ārkārtas situāciju valstī.

Rezultāts

Biju ieplānojusi izveidot 7 darbus, dažādās grafikas tehnikās, taču izdevās izveidot tikai divus. Ieplānoti vēl bija darbi ar sēpiju, marķieriem, dažādi jauktie, bet pagaidām ir tikai šie.

Vēl pabeidzot visus darbiņus katram būs jāizveido no koka paaugstinājumi, lai katrs būtu izvirzīts uz āru ar savādāku biezumu.

Secinājumi

Sava noslēguma darba skices veidoju mākslas skolā un sakarā ar ārkārtas situāciju atlikušais darbs bija jāveic mājas apstākļos. Par laimi es jau biju safotogrāfējusi cilvēkus un viņu emocijas, tāpēc nebija jāuztraucas, kur ņemšu emocijas ko zīmēt. Biju arī apmēram izdomājusi ko veidošu un kā veidošu, atlika tikai darīt.

Mājās turpināju veidot skices, lai saprastu kādas kompozīcijas īstenošu uz audekliem. Veicu arī skices uz audekliem, lai ietrenētu roku īstajiem darbiem. Kad biju nobriedusi sākt veidot nobeiguma darbu, es izveidoju 2 darbiņus.

Abi darbiņi man patīk, ir tādi kā iecerēju, taču esmu nedaudz sašutusi, jo biju iecerējusi izdarīt vairāk nekā izdarīju.

Strādāt mājās bija grūti, jo apkārt ir visādi traucēkļi un trokšņi, kas novērš uzmanību no darbu veikšanas. Nebija arī viegli saprast savas kļūdas, jo blakus nebija skolotāja, kas uz tām varētu norādīt. No vienas puses man patika mājās strādāt, jo brīžiem zīmējot es atslābinājos un pavisam aizmirsu par to, kas notiek visapkārt pasaulē.

Šī noteikti bija neaizmirstama pieredze, kuru ne visiem izdodas pieredzēt un kuru mēs atcerēsimies visu mūžu.

Paldies par uzmanību :))